

Balgfreds (Frederiksen) fik Hjertal. Det er denne Mand, der ved Tilføjelse nævnedes til at møde i Nykjøbing for Skoleinspektionen den 8de September Kl. 10 $\frac{1}{2}$ Formiddag. Efter at Kammerherre, Stiftamtmand Holsten havde forvist sig om, at han havde den rette Mand for sig, oplæste han for ham en Skrivelse fra Kultusministeriet og sluttede derpaa, efter at Skrivelsen var oplæst, saaledes: „Og giver Direktionen Dem herved en alvorlig Trettesættelse for den af Dem saaledes udviste usømmelige Udfærd“ og saa fremdeles, saaledes som er nævnt i Skrivelsen. Denne Sag var ikke bestemt til, i alt Fald af alle Bedkommende, at holdes inden lukkede Døre; thi kort efter saae man Skrivelsen gjengiven i Nakkov Avis, der vistnok er meget egnet til at være Monitor for de Autoriteter, der have med denne Sag at gjøre, og det var jo gesundenes Fressen for dens Kolleger i Pressen. Man gottede sig særdeles over, at man troede endelig en Gang at have fanget en af disse farlige Mænd, disse Lærere, som selv tør vove at have en Overbevisning trods Præst, Provst og Biskop. Det er en Selvfølge, at denne Skrivelse ikke kunde have fundet Vej til Offentligheden uden med et offentligt Kontors Samtykke. Skrivelsen, saaledes som den fremkom i Bladet paa den af mig nævnte Maade, vil være omtrent saalydende — jeg haaber, at den høitærede Formand, da Skrivelsen ikke er lang, vil tillade mig at oplæse den, for at knytte mine Bemærkninger dertil. Jeg har ikke set, at Ordlyden er bekræftet af den høitærede Minister, og jeg tør derfor ikke sige, at den er rigtig, men i en Sag af denne Bestaffenhed tør man vel antage, at enten Provsten eller Amtmanden vilde have gjort Rettelser, hvis der havde været Noget at rette. Jeg kan ikke sige, at den høitærede Minister kunde have gjort Rettelser, thi vi hørte jo i Gaar, at Nakkov i visse Tilfælde ligger meget langt fra Kjøbenhavn, saa at det godt kunde være muligt, at den høitærede Minister meget hurtigere kunde faae Efterretning fra Arninge Skov end fra Nakkov, og at han kunde faae at vide, hvad der er blevet fremsat i Aviserne uden derfor at faae at vide, hvad der har staaet i Nakkov Avis. Jeg gaar altsaa ud fra, at den hovedsagelig er rigtig gjengiven, og Skrivelsen lyder altsaa saaledes: „Da det af flere Referater i de offentlige Blade er kommet til Ministeriets Kundskab, at Skolelærer Andersen i Kjældernæs paa et Møde i Arninge sidst afvige 19de Juli ved at udbringe en Skaal for Hans Majestæt Kongen skal have betjent sig af det Udtryk „ham, der kalder sig Konge“, og da Skolelærer Andersen hverken paa selve Mødet eller senere i Pressen havde fralagt sig dette Udtryk, sølte Ministeriet sig, saavel ved disse som ved flere andre bestyrkende Omstændigheder, fuldt overbevist om, at han virkelig maatte have brugt denne Udtalelse, og skjøndt der vel kunde have været An-

ledning til at gribe til alvorligere Forholdsregler imod ham, vilde man dog, da man antog, at Skolelærer Andersen ikke har været sig den brugte Udtalelsses Betydning klart bevidst, efter Omstændighederne indskrænke sig til at have Skoleinspektionen anmodet om at kalde Skolelærer Andersen for sig og give ham en alvorlig Trettesættelse for den af ham saaledes udviste usømmelige Udfærd, der for ham bliver saa meget mere usforvarlig, som han som Ungdommens Lærer og Veileder netop burde foregaa Andre med et godt Exempel.“ Her møde vi da altsaa den Udtalelse fra den høitærede Ministers Side, at han har en fuld Overbevisning om, at Lærer Andersen i Kjældernæs har viist en usømmelig Udfærd og viist et Exempel, der er uværdigt for en Ungdommens Lærer. Det fremgaar af denne Skrivelse — jeg forudsætter fremdeles, at den er rigtig — at den høitærede Minister var kommen til den fulde Overbevisning, at Skolelærer Andersen i Kjældernæs, som nævnt, havde gjort sig skyldig i en usømmelig Udfærd, og at han derved indirekte har udvist et slet Exempel, idet han beskyldes for ikke at have viist et Exempel, der sømmer sig en Ungdommens Lærer. Hvorpaa begrundes nu den høitærede Minister denne „fulde Overbevisning“? Det faae vi at vide. Skrivelsens Datum veed jeg ikke, men Skrivelsen maa være dateret inden den 8de September, og da den af den høitærede Minister udtalte „fulde Overbevisning“ selvfølgelig ikke kan være begrundet paa Noget, der er foregaaet efter Skrivelsens Datum, maa den være begrundet paa, hvad der er foregaaet og fremsat for den 8de September. Den her omhandlede Sag kan passende deles i to Akter, eller rettere i en Hovedakt med et Tilleg. Skrivelsen nævner først flere Referater i de offentlige Blade. Jeg er tilbøjelig til at antage, at der kun eksisterer eet Referat, som Ministeriet i den Henseende kan bruge, nemlig Referatet i Nakkov Avis, og at dette Referat med Forkortelser og andre Svingninger er gaaet over i andre Blade og saaledes er blevet et Spørgelse, der har gaaet igjen paa forskjellige Steder. Dette er for Resten ligegyldigt, men det er Referaterne i en vis Art af Blade, som Ministeren her har viist en saa rørende Tiltro til, at han endog paa disse Referater har kunnet bygge en „fuld Overbevisning“. Dernæst nævnes der den Omstændighed, at det er fremkommet, uden at Hr. Andersen har fralagt sig de ham paaduttede Udtryk. Det er en anden Grund for Ministeren, hvorpaa han bygger sin „fulde Overbevisning“. Det er altsaa den høitærede Ministers Opsættelse, at, naar en Statsborger ikke modtager det, som er fremsat om ham, saa er det Sandhed; selv om Bedkommende slet ikke veed, hvad der er sagt om ham, det maa være ligegyldigt. Blot det, at det staaar paa Prent, og han ikke har modtaget det, i alt Fald naar det staaar i visse Arter af Blade, saa maa det være sandt. Jeg frem-